

**[Justitsministeren.]**

vægelsen, har betydet en uvurderlig Hjælp for Retsopgøret. Da man nu er ved at nærme sig Retsopgørets Afslutning, har man fra Justitsministeriets Side — ogsaa dette er et Spørgsmaal, som jeg stadig gennem Konferencer følger — taget Spørgsmaalet op om en snarlig Afvikling af Kartotekets Virksomhed. En Løsning af Spørgsmaalet vil finde Sted i den nærmeste Fremtid, og jeg maa derfor i Dag indskrænke mig til disse faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har i Forbindelse med sin Omtale af Hjemmeværnsforeningernes Forsyning med Vaaben været inde paa det ogsaa i Pressen saa stærkt debatterede Spørgsmaal om Indkøb af Uniformer til Hjemmeværnsforeningernes Medlemmer og har herunder stillet mig det Spørgsmaal, om jeg har givet eller agter at give Dispensation med Hensyn til disse Uniformers Anskaffelse.

Jeg kan hertil oplyse, at nogen Dispensation fra min Side er ikke meddelt, og det er altsaa urigtigt, naar det modsatte har været anført i Pressen. Forholdet er det, at Ministeriet i Oktober i Aar modtog et Andragende fra Hjemmeværnsforeningerne om at faa meddelt Dispensation, og at dette Andragende derefter har været til Høring forskellige Steder og for Tiden er til Behandling i Ministeriet. Hjemmeværnsforeningernes Forhold er jo reguleret ved den i Maj Maaned 1946 afsluttede Overenskomst mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningernes Landsforbund, og jeg har derfor fundet det naturligt, at Spørgsmaalet om Hjemmeværnsforeningernes Forsyning med Uniformer ogsaa drøftedes med Krigsministeriet, til hvilket Sagen i Øjeblikket er oversendt fra Justitsministeriet, samtidig med at vi behandler Sagen hos os. Det er ikke alene en rent politimæssig Betragtning, der bør være afgørende for denne Sags Udfald; som det ærede Medlem har anført, gør ogsaa forsyningsmæssige og valutamæssige Hensyn sig gældende. Hvorledes det vil gaa med Sagen, er jeg ikke i Stand til at sige paa nærværende Tidspunkt; men jeg vil dog bemærke saa meget, at det er et Spørgsmaal, om der, naar man har anerkendt Hjemmeværnsforeningerne og deres Ret til at holde Øvelser, og naar man har købt Uniformerne, saa

kan indvendes saa meget imod, at Medlemmer af Foreningerne optræder i disse Overtræksklædninger for ikke at slide paa deres eget Tøj. Spørgsmaalet er som sagt ikke afgjort, men vil formentligt blive det i den nærmeste Fremtid.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i, at det vilde være i allerhøjeste Grad ønskeligt, om den ulovlige Vaabenbesiddelse, der formentlig er af et ikke helt ubetydeligt Omfang, snarligt kan bringes til Ophør. Der er da ogsaa af Justitsministeriet udfærdiget en Række Regler, som har til Formaal at gribe regulerende ind paa dette Omraade. Dels har vi selve Vaabenloven af 12. Juli 1946, dels de i Henhold hertil givne Bestemmelser, nemlig en Bekendtgørelse af 21. August 1946, der henlægger Vaabentilladelserne til Politimestrene, og et Cirkulære af 4. November 1946, samt Cirkulærskrivelse af samme Dato, hvori der er givet Politiet nærmere Retningslinier med Henblik herpaa. Tilladelse til Erhvervelse af Vaaben maa herefter kun meddeles Personer over 18 Aar, og Tilladelsen maa alene meddeles Personer, som har en rimelig Interesse i at erhverve det paagældende Vaaben. Det er endvidere foreskrevet, at Tilladelser til at erhverve eller bære Pistol, Revolver eller lignende Skydevaaben kun maa meddeles under ganske særlige Omstændigheder. En saadan Tilladelse maa derhos ikke meddeles, forinden Sagen af vedkommende Politimester har været forelagt Rigspolitichefen til Udtalelse. Vi har derved villet sikre en ensartet Praksis, og det er Mening at følge den Linie, at disse Polititilladelser kun skal meddeles Personer, der kan anføre virkelig skellig Grund til, at de ønsker denne Tilladelse. Endelig er der af Ministeriet udfærdiget et Udkast til Bekendtgørelse om Anmeldelse af Vaaben og Ammunition. Dette Udkast er for Tiden forelagt de interesserede Myndigheder til Udtalelse, og Bekendtgørelsen kan i meget nær Fremtid ventes udsendt. Denne almindelige Anmeldelsespligt vil naturligvis være et særdeles betydningsfuldt Led i de Foranstaltninger, som der paa dette Felt er Mulighed for at træffe.

For den, der efter Anmeldelsesfristens Udløb er i ulovlig Besiddelse af Vaaben,